

**OCROTIREA MINORULUI PRIN
TUTELĂ. DREPTURILE ȘI
OBLIGAȚIILE TUTORELUI ȘI
DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE
PĂRINTEȘTI. ASPECTE
COMPARATIVE**

Alin-Gheorghe GAVRILESCU
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat: Tutela minorului este o instituție juridică prin care se asigură, de către persoana numită tutore, protecția persoanei și a patrimoniului copilului care este, temporar sau definitiv, lipsit de ocrotirea părinților săi sau care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora.

La fel ca și conținutul ocrotirii minorului prin părinți, cel al ocrotirii lui prin tutelă este format dintr-o latură personală, alcătuită din drepturi și obligații pe care tutorele le are cu privire la persoana minorului, și o latură patrimonială compusă din drepturile și obligațiile pe care tutorele le exercită și le îndeplinește privitor la bunurile copilului.

Cuvinte cheie: minor, tutela, drepturile și obligațiile tutorelui, bunurile minorului, drepturile și obligațiile părintești

1. Considerații generale privind ocrotirea minorului prin tutelă.

Tutela minorului este o instituție juridică prin care se asigură, de către persoana numită tutore, protecția persoanei și a patrimoniului copilului care este, temporar sau definitiv, lipsit de ocrotirea părinților săi sau care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora.

Potrivit art. 113 Codul familiei, în cazul în care ambii părinți fiind morți, necunoscuți, decăzuți din drepturile părintești,

**PROTECTING THE MINOR BY
GUARDIANSHIP. GUARDIAN'S
RIGHTS AND OBLIGATIONS AND
PARENTAL RIGHTS AND
OBLIGATIONS. COMPARATIVE
ASPECTS**

Alin-Gheorghe GAVRILESCU
„Constantin Brâncuși” University of
Târgu-Jiu

Abstract: The minor's guardianship is a juridical institution by means of which the person called guardian provides the protection of the child's person and patrimony, because the child does not have temporarily or irrevocably his parents' protection or, in order to accomplish his interests, the child cannot be let in their care.

As the content of protecting the minor by parents, the one of protecting him or her by guardianship is formed by a personal side, composed of the rights and the obligations had by the guardian regarding the minor's person and a patrimonial side composed by the rights and the obligations exerted and accomplished by the guardian regarding the child's goods.

Key words: minor, guardianship, guardian's rights and obligations, the minor's goods, parental rights and obligations

1. General Considerations regarding Protecting the Minor by Guardianship.

The minor's guardianship is a juridical institution by means of which the person called guardian provides the protection of the child's person and patrimony, because the child does not have temporarily or irrevocably his parents' protection or, in order to accomplish his interests, the child cannot be let in their care.

According to art. 113 of Family Code, if both of the parents are dead, unknown, declined

puși sub interdicție, dispăruți ori declarați morți, copilul este lipsit de îngrijirea ambilor părinți, acesta va fi pus sub tutelă. Prevederile acestui articol se completează cu cele ale art. 40 alin. 1 din Legea nr. 272/2004 care arată că tutela se instituie în situația în care ambii părinți sunt decedați, necunoscuți, decăzuți din exercițiul drepturilor părintești sau li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți sau dispăruți, precum și în cazul în care, la încetarea adopției, instanța judecătorească hotărăște că este în interesul copilului instituirea unei tutele.

Din prevederile textelor citate se desprinde ideea că ocrotirea minorului prin tutelă este o măsură subsidiară ocrotirii părintești¹ care are însă întâietate între formele protecției alternative, fapt ce rezultă din ordinea enumerării prevăzută de art. 39 alin. 2 din Legea nr. 272/2004 dar și din reglementările consacrate măsurilor de protecție specială (art. 50, art. 54 alin. 2 și 4, art. 56 lit. a din Legea nr. 272/2004) și adopției (art. 11 alin. 1 lit. a, art. 13, art. 14, art. 15 alin. 1, art. 16 alin. 1 și art. 23 alin. 1 lit. b din Legea nr. 273/2004)². Prin instituirea tutelei se urmărește să se asigure copilului protecție alternativă similară cu cea care se realizează prin părinți, astfel încât să se creeze un climat familial adecvat formării și dezvoltării personalității copilului.

Dispozițiile art. 41 alin. 1 din lege arată că pot fi tutori persoanele fizice sau soțul și soția împreună care au domiciliul în România și nu se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege. Potrivit art. 117 Codul familiei nu pot fi tutore: a) minorul sau cel pus sub interdicție; b) cel decăzut din drepturile părintești sau declarat incapabil de a fi tutore; c) cel căruia i s-a restrâns exercițiul unor drepturi politice sau civile, fie în temeiul legii, fie prin hotărâre judecătorească, precum și cel cu rele purtări; d) cel lipsit, potrivit legii speciale, de dreptul de a alege și de a fi ales deputat; e) cel care, exercitând o altă tutelă, a fost îndepărtat din aceasta; f) cel care, din cauza intereselor

from the parental rights, put under interdiction, missing or declared as being dead, the child will be deprived of both of the parents' care, and he will be put under guardianship. The stipulations of this article are completed by the ones of art. 40, paragraph 1 of Law no. 272/2004 that shows that the guardianship is instituted when both of the parents are dead, unknown, declined from the exertion of the parental rights or they were punished with the interdiction of the parental rights, put under interdiction, judicially declared as being dead or missing and also if, when the adoption stops, the judicial court decides that the child's interest is to institute a guardianship.

From the stipulations of the quoted texts, it results the idea that the protection of the minor by guardianship is a measure subsidiary to the parental protection⁶ but that has priority between the types of the alternative protection, a fact that results from the enumeration order stipulated by art. 39, paragraph 2 of Law no. 272/2004 but also from the regulations devoted to the special protection measures (art. 50, paragraph 54, paragraph 2 and 4, art. 56 letter a of Law no. 272/2004) and to the adoption (art. 11, paragraph 1, letter a, art. 13, art. 14, art. 15, paragraph 1, art. 16, paragraph 1 and art. 23, paragraph 1, letter b of Law no. 273/2004)⁷. By instituting the guardianship, we want to provide to the child alternative protection similar to the one that is accomplished by the parents, therefore we create a family climate appropriate to the forming and development of the child's personality.

The stipulations of art. 41, paragraph 1 of law show that the guardians may be represented by physical persons or by the husband and the wife together who live in Romania and are not in one of the incompatibility cases stipulated by the law. According to art. 117 of Family Code, the guardians cannot be represented by: a) a minor or the person put under interdiction; b) the persons declined from the parental rights or declared as being incapable of being guardian; c) the person to whom they restraint the exertion of certain political or civil rights, either basing on the law, or by judicial decision, and also the person having a bad behaviour; d) the one

potrivnice cu minorul, nu ar putea îndeplini sarcina tutelei. Tutorele trebuie evaluat de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la domiciliul său cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în îngrijire (art. 41 alin. 2 din lege).

Potrivit art. 40 alin. 2 din lege tutela se instituie de către instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază sau a fost găsit copilul.

Dacă pentru minorul lipsit de ocrotirea părintească tutela reprezintă un mijloc de ocrotire, pentru tutore ea constituie o sarcină, respectiv o sarcină legală, obligatorie (art. 118 alin. 1 Codul familiei), gratuită (art. 121 alin. 1 Codul familiei) și personală.

2. Drepturile și obligațiile tutorelui.

La fel ca și conținutul ocrotirii minorului prin părinți, cel al ocrotirii lui prin tutelă este format dintr-o latură personală, alcătuită din drepturi și obligații pe care tutorele le are cu privire la persoana minorului, și o latură patrimonială compusă din drepturile și obligațiile pe care tutorele le exercită și le îndeplinește privitor la bunurile copilului.

2.1. Drepturile și obligațiile tutorelui privitor la persoana copilului.

În doctrină s-a exprimat opinia că drepturile și obligațiile tutorelui cu privire la persoana minorului au același conținut ca și drepturile și obligațiile părintești³.

În ceea ce ne privește nu îmbrățișăm acest punct de vedere. Este adevărat că tutela îndeplinește funcțiile ocrotirii părintești, dar aceasta nu înseamnă că drepturile și obligațiile tutorelui privitoare la persoana minorului sunt identice cu cele ale părinților firești, fiind doar asemănătoare cu acestea, întrucât în cazul instituirii tutelei nu are loc un transfer al drepturilor și obligațiilor părintești către tutore așa cum se întâmplă în cazul adopției. În continuare, vom încerca să arătăm că ocrotirea persoanei minorului prin tutelă are un conținut mai restrâns decât cel al ocrotirii părintești pe

deprived of the right to elect and to be elected a deputy, according to the special law; e) the person who, by exerting another guardianship, was removed from this one; f) the person who, because of his interests contrary to the ones of the minor, could not accomplish the guardianship task. The guardian must be evaluated by the general direction of social assistance and by the child's protection from his residence regarding the moral guarantees and the material conditions he has to accomplish in order to receive a child and to take care of him or her (art. 41, paragraph 2 of the law).

According to art. 40, paragraph 2 of the law, guardianship is instituted by the judicial court in whose circumscription the child lives or was found.

If, for the minor deprived of parental protection, guardianship represents a means of being protected, for the guardian, it represents a task, respectively a compulsory legal task (art. 118, paragraph 1 of Family Code), that is free (art. 121, paragraph 1 of Family Code) and personal.

2. The Guardian's Rights and Obligations.

As the content of protecting the minor by parents, the one of protecting him or her by guardianship is formed by a personal side, composed of the rights and the obligations had by the guardian regarding the minor's person and a patrimonial side composed by the rights and the obligations exerted and accomplished by the guardian regarding the child's goods.

2.1. The Guardian's Rights and Obligations regarding the Child's Person.

In doctrine, it was expressed the opinion that the guardian's rights and obligations regarding the minor's person have the same content as parental rights and obligations⁸.

As far as we are concerned, we do not share this point of view. It is true that guardianship accomplishes the functions of parental protection, but it does not mean that the guardian's rights and obligations regarding the minor's person are identical to the ones of the

latură personală, în sensul că anumite drepturi și obligații părintești privitoare la persoana minorului nu se regăsesc în cazul ocrotirii lui prin tutelă. În plus, în anumite situații unele dintre drepturile părintești privitoare la persoana minorului coexistă cu drepturile și obligațiile tutorelui pe latură personală.

Pe toată durata ocrotirii minorului prin tutelă obligația de a crește copilul revine tutorelui. În acest sens, art. 123 Codul familiei prevede că tutorele are obligația de a îngriji de minor (art. 123 alin. 1) și de a-l crește, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, de educarea, învățătura și pregătirea profesională a acestuia potrivit cu însușirile lui (art. 123 alin. 2). În calitate de reprezentant legal al copilului tutorelui îi revine obligația reglementată de art. 44 alin. 2 din Legea nr. 272/2004, respectiv aceea de a asigura, în limita posibilităților, cele mai bune condiții de viață necesare creșterii copilului. Asemănător părinților tutorele are obligația de supraveghere, precum și obligația de îndrumare a copilului. Tutorele nu are însă obligația de întreținere a copilului. În privința întreținerii copilului art. 127 alin. 1 Codul familiei prevede că autoritatea tutelară va stabili suma anuală necesară pentru întreținerea minorului, având posibilitatea de a modifica această sumă în funcție de împrejurări. Cheltuielile necesare pentru întreținerea minorului se acoperă din veniturile acestuia, stabilește art. 127 alin. 2 Codul familiei. În continuare, același articol arată că în cazul în care veniturile minorului nu sunt îndestulătoare, autoritatea tutelară va dispune vânzarea bunurilor minorului. Dacă minorul este lipsit de bunuri el va cere întreținere de la părinți, sau, în lipsa acestora, de la persoanele obligate, potrivit legii, în ordinea imediat următoare la întreținerea acestuia. În cazul în care părinții sau persoanele care au, potrivit legii, obligația de a întreține copilul, nu pot asigura, din motive independente de voința lor, satisfacerea nevoilor minime de hrană, îmbrăcăminte și educație ale copilului, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 272/2004 prevede că statul, prin

natural parents, being only similar to them, since in case of instituting the guardianship it does not occur a transfer of the parental rights and obligations to the guardian, as it happens in case of adoption. Next, we will try to show that protecting the minor's person by guardianship has a more restraint content than the one of the parental protection on the personal side, meaning that certain parental rights and obligations regarding the minor's person do not exist in case of protecting the minor by guardianship. In addition, in certain situations, some of parental rights, regarding the minor's person, coexist with the guardian's rights and obligations on the personal side.

During the entire protection of the minor by guardianship, the obligation to raise the child belongs to the guardian. In this sense, art. 123 of Family Code stipulates that the guardian has the obligation to take care of the minor (art. 123, paragraph 1) and to raise him, by taking care of his health and his physical development, his studies and his professional preparation according his skills (art. 123, paragraph 2). As the child's legal representative, the guardian has the obligation regulated by art. 44, paragraph 2 of Law no. 272/2004, respectively to provide, within the possibilities, the best life conditions needed in order to raise the child. Like the parents, the guardian has the obligation to supervise and also to guide the child. But the guardian does not have the obligation to support the child. Regarding supporting the child, art. 127, paragraph 1 of Family Code stipulates that the guardian authority will establish the yearly amount needed in order to support the minor, having the possibility to change this amount depending on the circumstances. The expenses needed in order to support the minor are covered by his incomes, establishes art. 127, paragraph 2 of Family Code. Next, the same article shows that, if the minor's incomes are not enough, the guardian authority will sell the minor's goods. If the minor has no goods, he will ask the parents for support or, if they do not exist, he will ask the persons who are forced, according to the law, in the immediately next order to support him. If the parents or the persons who have, according to the

autoritățile publice competente, este obligat să asigure acestora sprijin corespunzător, sub formă de prestații financiare, prestații în natură, precum și sub formă de servicii, în condițiile legii.

Cât privește drepturile referitoare la persoana copilului tutorele are dreptul de a stabili locuința copilului și de a-l ține întrucât potrivit art. 122 Codul familiei minorul pus sub tutelă locuiește la tutore. Tutorele are și exercițiul dreptului de a cere înapoierea copilului de la orice persoană care îl ține fără drept deoarece art. 125 Codul familiei arată că dispozițiile art. 103 Codul familiei care reglementează acest drept se aplică în mod corespunzător și în cazul tutelei.

Tutorele este de asemenea, titularul dreptului de a consimți la căsătoria copilului (art. 4 alin. 2 Codul familiei). Dacă tutela se exercită de către soț și soție împreună, situație posibilă în temeiul art. 41 alin. 1 din Legea nr. 272/2004, iar între aceștia există neînțelegeri în privința încuviințării căsătoriei minorului aflat sub tutelă atunci, la fel ca în cazul părinților, urmează să hotărască instanța de judecată ținând seama, cu prioritate, de interesul superior al copilului. De asemenea, instanța judecătorească va putea fi sesizată și în cazul în care tutorele refuză să încuviințeze căsătoria minorului, acțiunea urmând a fi admisă dacă instanța va constata că refuzul este abuziv întrucât încheierea căsătoriei nu contravine interesului superior al copilului.

Un alt drept părintesc care poate fi exercitat și de către tutore este dreptul de a consimți la adopția copilului. Acest drept este recunoscut tutorelui de prevederile art. 11 alin. 1 lit. a din Legea nr. 273/2004 care arată că la adopție trebuie să consimtă părinții firești sau, după caz, tutorele copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii. Se observă că textul citat nu mai menționează printre situațiile în care tutorele trebuie să consimtă la adopție pe cele în care părinții firești sunt decăzuți din drepturile părintești ori li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor

law, the obligation to support the child cannot provide, for reasons that are independent from their will, satisfying of the child's minimal needs of food, clothes and education, art. 45, paragraph 2 of Law no. 272/2004 stipulates that the state, by means of the competent public authorities, is forced to provide them corresponding support, as financial catering, natural catering and also services, in the law conditions.

Regarding the rights related to the child's person, the guardian has the right to establish the child's residence and to keep him since, according to art. 122 of Family Code, the minor put under guardianship lives with the guardian. The guardian has also the exertion of the right to demand the child's return from any person who keeps him with no right because art. 125 of Family Code shows that the stipulations of art. 103 of Family Code that regulate this right are correspondingly applied also in case of guardianship.

The guardian is also the holder of the right to agree with the child's marriage (art. 4, paragraph 2 of Family Code). If the guardianship is exerted by the husband and wife together, a situation that is possible basing on art. 41, paragraph 1 of Law no. 272/2004, and between them there are some discussions regarding the agreement for the marriage of the minor put under guardianship, then, as in parents' case, the judicial court will be the one to decide, mainly considering the child's superior interest. Also, the judicial court can be announced if the guardian refuses to agree with the minor's marriage and the action will be accepted if the court finds the refuse as being abusive since contracting the marriage is not against the child's superior interest.

Another parental right that can be exerted by the guardian, too, is the right to agree with the child's adoption. This right belongs to the guardian according to the stipulations of art. 11, paragraph 1 letter a of Law no. 273/2004 that shows that the natural parents have to agree with the adoption or, as the case may be, the guardian of the child whose natural parents are dead, unknown, declared as dead or missing or put under interdiction, according to the law. We may

părintești. În aceste cazuri, legiuitorul a stabilit în art. 12 alin. 2 din lege că părinții păstrează dreptul de a consimți la adopția copilului, arătând totodată că este obligatoriu consimțământul reprezentantului legal. Aceasta înseamnă că dacă ambii părinți au fost decăzuți din drepturile părintești sau ambilor li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești și a fost instituită tutela la adopție trebuie să consimtă atât părinții firești cât și tutorele.

Consimțământul tutorei la adopție se dă în fața instanței judecătorești, odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției (art. 15 alin. 1 din lege) numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nașterii înscrisă în certificatul de naștere (art. 16 alin. 1 din lege). Tutorele trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat și numai după ce a fost informat în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului. Înainte de exprimarea consimțământului de către tutore Direcția în a cărei rază teritorială locuiește acesta este obligată să asigure consilierea și informarea sa și să întocmească un raport în acest sens (art. 14 din lege).

Tutorele poate să revoce consimțământul în termen de 30 de zile de la data exprimării lui în condițiile legii (art. 16 alin. 2 din lege).

Dacă tutorele refuză să consimtă la adopție atunci, în temeiul art. 13 din lege, instanța poate trece peste acest refuz, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință, dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia.

În cazul admiterii cererii de deschidere a procedurii adopției interne în dispozitivul hotărârii judecătorești se va face mențiune despre constatarea existenței consimțământului tutorei sau după caz, despre suplinirea consimțământului în condițiile art. 13 din lege (art. 23 alin. 2¹

notice that the quoted text does not mention anymore between the situation where the guardian must agree with the adoption the ones where the natural parents are declined from their parental rights or where they were punished by forbidding their parental rights. In these cases, the legislator established in art. 12, paragraph 2 of the law that the parents keep the right to consent to the child's adoption, showing at the same time that the legal representative's consent is compulsory. That means that, if both of the parents were declined from their parental rights or if both of them were punished by forbidding their parental rights and the guardianship was instituted, then both the natural parents and the guardian have to give their consent.

The guardian's consent to the adoption is given in front of the judicial court, when solving the demand to open the adoption procedure (art. 15, paragraph 1 of the law) only after a 60-day term since the birth date written in the birth certificate (art. 16, paragraph 1 of the law). The guardian must agree with the adoption in a free, unconditioned manner only after he being correspondingly informed about the adoption consequences, especially about the cessation of the child's relative connections. Before the guardian expresses his consent, the Direction in whose territorial area he lives in has to provide his conciliation and informing and to accomplish a report regarding that (art. 14 of the law).

The guardian may revoke his consent in a 30-day term since he expressed his opinion according to the law (art. 16, paragraph 2 of the law).

If the guardian refuses to agree with the adoption then, based on art. 13 of the law, the court may ignore this refuse, with the express motivation of the decision in this respect, if it is proved, by any proof, that they abusively refuse to give their consent to the adoption and the court appreciates that the adoption is in the child's superior interest, also considering the child's opinion.

In case of admitting the demand to open the internal adoption procedure in the disposal of the judicial decision, they will make a mention about finding the existence of the guardian's

introdus prin O.U.G. nr. 102/2008).

Din conținutul laturii personale a ocrotirii minorului prin tutelă nu face parte dreptul de a menține relații personale cu copilul și nici dreptul de a veghea la creșterea, educarea, învățatura și pregătirea lui profesională întrucât titularul lor este numai părintele căruia copilul nu i-a fost încredințat. În cazul în care minorul este pus sub tutelă cele două drepturi privitoare la persoana minorului vor putea fi exercitate de către părinți, dacă acest lucru nu contravine interesului superior al copilului.

2.2. Drepturile și obligațiile tutorelui privitoare la bunurile minorului.

Privitor la bunurile minorului tutorele are aceleași obligații ca și părinții firești ai acestuia. Aceste obligații sunt reglementate distinct în raport de vârsta minorului. Astfel, până la data la care minorul împlinește vârsta de 14 ani art. 124 alin. 1 Codul familiei arată că tutorele are obligația de a administra bunurile minorului și de a-l reprezenta în actele civile, iar după împlinirea acestei vârste alineatul 2 al aceluiași articol stabilește că minorul își exercită drepturile și își execută obligațiile, însă numai cu încuviințarea prealabilă a tutorelui, spre a-l apăra împotriva abuzurilor din partea celor de-al treilea.

La fel ca și în cazul ocrotirii minorului prin părinți, actele juridice de gestiune a patrimoniului copilului se împart în trei categorii:

- acte pe care tutorele le poate face singur, în numele și pe seama minorului, cum sunt actele de conservare a bunurilor minorului și actele de administrare a patrimoniului acestuia, inclusiv cele de înstrăinare a unor bunuri supuse pieirii sau stricăciunii, precum și a bunurilor de mică valoare devenite nefolositoare (art. 129 alin. 4 Codul familiei);

- acte pe care tutorele le poate încheia numai cu încuviințarea prealabilă a autorității tutelare cum sunt actele de dispoziție reglementate de art. 129 alin. 2 Codul familiei: înstrăinarea sau gajarea bunurilor minorului, renunțarea la drepturile

consent or, depending on the case, about substituting the consent according to art. 13 of the law (art. 23, paragraph 2¹ introduced by O.U.G. no. 102/2008).

It is not a part of the content of the person side of protecting the minor by guardianship the right to maintain personal relationships with the child or the right to supervise his raising, education, studies and professional preparation since their holder is only the parent to whom the child was entrusted. If the minor is put under guardianship, the two rights regarding the minor's person will be able to be exerted by the parents if that is not against the child's superior interest.

2.2. The Guardian's Rights and Obligations regarding the Minor's Goods.

Regarding the minor's goods, the guardian has the same obligations as the child's natural parents. These obligations are differently regulated depending on the minor's age. Thus, until he reaches 14 years old, art. 124, paragraph 1 of Family Code shows that the guardian has the obligation to administer the minor's goods and to represent him in the civil documents, and after he reaches this age, paragraph 2 of the same article establishes that the minor exerts his rights and executes his obligations, but only with the guardian's preliminary consent, in order to protect him from the abuses of third parties.

As in the case of protecting the minor by parents, the judicial documents that administer the child's patrimony are classified in three categories:

- documents that can be made by the guardian by himself, in the minor's name, such as the conservation documents for the minor's goods and the documents that administer his patrimony, including the ones that estrange certain goods that are to be destroyed or damaged, and also certain goods that have a small value and become useless (art. 129, paragraph 4 of Family Code);

- documents that can be contracted by the guardian only with the preliminary consent of the guardian authority, such as the disposal documents regulated by art. 129, paragraph 2 of Family Code: alienating or pledging the minor's

patrimoniale ale acestuia, precum și orice alte acte care depășesc dreptul de a administra. Din această categorie fac parte și ridicarea de la bancă a sumelor de bani care întrec nevoile întreținerii minorului și ale administrării bunurilor sale, ori a hârtiilor de valoare depuse pe numele minorului (art. 131 alin. 1 Codul familiei), precum și plata creanțelor pe care le au față de minor tutorele, soțul, o rudă în linie dreaptă, ori frații și surorile tutorelui (art. 126 alin. 2 Codul familiei);

- acte interzise tutorelui cum sunt donațiile făcute de tutore în numele minorului, garantarea obligației altuia (art. 129 alin. 1 Codul familiei), precum și actele juridice încheiate între tutore, soțul, o rudă în linie dreaptă, ori frații și surorile tutorelui pe de o parte, și minor, de alta (art. 128 Codul familiei).

Actele juridice pe care tutorele le încheie fără să respecte prevederile referitoare la ocrotirea minorului sunt lovite de nulitate relativă (art. 129 alin. 3 Codul familiei și art. 133 alin. ultim Codul familiei).

La împlinirea vârstei de 14 ani minorul încheie acte juridice cu încuviințarea prealabilă a tutorelui (art. 133 alin. 1 și art. 124 alin. 2 Codul familiei). Dacă actul pe care minorul urmează să îl încheie face parte dintre acelea pe care tutorele nu le poate încheia decât cu încuviințarea autorității tutelare, va fi necesară și prealabila încuviințare a acesteia (art. 133 alin. 2 Codul familiei). Nici chiar cu încuviințare minorul nu poate să facă donații și nici să garanteze obligația altuia (art. 133 alin. 3 Codul familiei). Actele făcute cu încălcarea acestor reguli sunt anulabile (art. 133 alin. 4 Codul familiei).

Administrarea bunurilor minorului implică îndeplinirea de către tutore a obligațiilor ce îi revin la instituirea tutelei, pe parcursul acesteia și la încetarea ei, respectiv:

a) *întocmirea inventarului privind bunurile minorului* (art. 126 alin. 1 Codul familiei). Inventarul întocmit în prezența delegatului autorității tutelare trebuie supus spre aprobare autorității tutelare, un inventar neaprobat de către autoritatea tutelară fiind

goods, giving up is patrimonial rights, and also any other documents that cross the right to administer. In this category, there also are taking from the bank money amounts that cross the needs of supporting the minor and of administering his goods, or of the valuable papers deposited in the minor's name (art. 131, paragraph 1 of Family Code), and also the payment of the debts the guardian, the husband or the wife, a straight line relative or the guardian's brothers and sisters have for the minor (art. 126, paragraph 2 of Family Code);

- documents forbidden to the guardian such as the donations made by the guardian in the minor's name, guaranteeing another person's obligation (art. 129, paragraph 1 of Family Code), and also the judicial documents contracted between the guardian, the husband or the wife, a straight line relative or the guardian's brother and sisters on one hand, and the minor, on the other hand (art. 128 of Family Code).

The judicial documents the guardian contracts without respecting the stipulations referring to the minor's protection are hit by a relative nullity (art. 129, paragraph 3 of Family Code and art. 133 the last paragraph of Family Code).

When reaching 14 years old, the minor contracts judicial documents with the guardian's preliminary consent (art. 133, paragraph 1 and art. 124, paragraph 2 of Family Code). If the documents that is to be contracted by the minor is a party of the ones the guardian can contract only with the guardian authority's consent, its preliminary consent will also be necessary (art. 133, paragraph 2 of Family Code). Not even with consent, the minor cannot make donations or guarantee another person's obligation (art. 133, paragraph 3 of Family Code). The documents made by contracting these rules are annulable (art. 133, paragraph 4 of Family Code).

The administration of the minor's goods involves the accomplishment by the guardian of the obligations that belong to him when the guardianship is instituted, during it and when it stops, respectively:

a) *the accomplishment of the inventory*

considerat că nu a fost întocmit.

Întocmirea inventarului bunurilor minorului are drept scop stabilirea exactă a patrimoniului acestuia pentru a se putea ști ce bunuri urmează a fi administrate de către tutore precum și starea în care acestea se găsesc. Această măsură este necesară deoarece, în cazul în care, în timpul gestionării bunurilor de către tutore, s-ar pricinui o pagubă în patrimoniul minorului din culpa tutorelui și pentru care acesta trebuie să răspundă, paguba nu va putea fi constatată ori apreciată decât în funcție de numărul bunurilor precum și de starea în care se găseau la data când tutorele a început administrarea.

În cazul neîntocmirii inventarului, numărul bunurilor existente la data când tutorele a început administrarea acestora va putea fi dovedit de către copil prin orice mijloc de probă, urmând ca tutorele să răspundă pentru integritatea patrimoniului minorului. În ceea ce privește starea în care bunurile se găseau la data începerii administrării va opera prezumția că ele se aflau la această dată în stare bună, copilul neavând astfel de făcut nici un fel de dovadă⁴. În schimb, dacă tutorele va pretinde că bunurile sau o parte a acestora erau degradate va trebui să facă dovada cu privire la starea reală a bunurilor în momentul începerii administrării.

b) obligația de a cere stabilirea de către autoritatea tutelară a sumei anuale necesare pentru administrarea bunurilor minorului (art. 127 alin. 1 Codul familiei). Conform art. 127 alin. 1 Codul familiei autoritatea tutelară va stabili suma anuală necesară pentru administrarea bunurilor minorului. Cheltuielile necesare pentru administrarea bunurilor minorului se acoperă din veniturile acestuia iar în cazul în care veniturile minorilor nu sunt îndeustătoare autoritatea tutelară va dispune vânzarea bunurilor minorului. Suma necesară administrării bunurilor minorului va putea fi modificată de către autoritatea tutelară după împrejurări. În lipsa fixării sumei anuale de către autoritatea tutelară orice cheltuieli făcute

regarding the minor's goods (art. 126, paragraph 1 of Family Code). The inventory accomplished in presence of the guardian authority's delegate must be liable for approval to the guardian authority, and an inventory that is not approved by the guardian authority is considered as not being accomplished.

The accomplishment of the inventory of the minor's goods has the purpose of exact establishment of his patrimony in order to know which goods are to be administrated by the guardian and also their status. This measure is necessary because, if while the guardian financially administrates the goods, there was a damage in the minor's patrimony and the guardian is guilty and responsible for it, the damage could be found or appreciated only depending on the number of the goods and also on their status at the time the guardian has started the administration.

If the inventory is not accomplished, the number of the existent goods at the time the guardian has started their administration can be proved by the child by any proof and the guardian is responsible for the integrity of the minor's patrimony. Regarding the status of the goods at the time the administration started, there will be the presumption that they were in a good status at that time and the child does not have to bring any kind of proof⁹. But, if the guardian pretends that the goods or a part of them were damaged, he has to bring the proof regarding the real status of the goods at the time the administration started.

b) the obligation to ask the guardian authority to establish the yearly amount needed in order to administrate the minor's goods (art. 127, paragraph 1 of Family Code). According to art. 127, paragraph 1 of Family Code, the guardian authority will establish the yearly amount needed in order to administrate the minor's goods. The expenses needed in order to administrate the minor's goods are covered by his incomes and if the minors' incomes are not enough, the guardian authority will approve to sell the minor's goods. The amount needed in order to administrate the minor's goods will be able to be changed by the guardian authority

de către tutore pentru minor nu se vor putea acoperii din veniturile și din bunurile minorului ci vor trebui suportate de către acesta.

c) obligația de a depune unele sume de bani și hârtiile de valoare ale minorului la o casă de păstrare (art. 131 alin. 1 Codul familiei). Așa cum rezultă din dispozițiile art. 131 alin. 1 Codul familiei tutorele are obligația de a depune sumele de bani care întrec nevoile administrării bunurilor minorului și hârtiile de valoare la o casă de păstrare de stat. Prin instituirea acestei obligații legiuitorul a urmărit atât evitarea cheltuirii sumelor de către tutore dacă ar fi păstrate de către acesta cât și valorificarea acestor sume deoarece prin depunerea lor la o casă de păstrare de stat sumele respective produc dobânzi la care minorul este îndreptățit.

d) obligația de prezentare a dării de seamă anuale (art. 134 alin. 1 Codul familiei). Tutorele este dator să prezinte anual autorității tutelare dări de seamă cu privire la administrarea bunurilor copilului (art. 134 alin. 1 Codul familiei). Așa cum prevede alineatul 2 al art. 134 Codul familiei darea de seamă se va prezenta autorității tutelare în termen de 30 de zile de la sfârșitul anului calendaristic. Prezentarea dărilor de seamă se justifică prin faptul că ele permit să se constate dacă tutorele a pricinuit sau nu pagube patrimoniului minorului, determinându-se astfel dacă și în ce măsură răspunderea sa va fi angajată. Autoritatea tutelară trebuie să verifice socotelile și să decidă dacă ele corespund sau nu realității. În cazul în care se constată că ele corespund realității se vor aplica dispozițiile art. 135 Codul familiei, autoritatea tutelară dând descărcare tutorelui. Descărcarea nu constituie pentru tutore o descărcare definitivă, acesta rămânând răspunzător pentru paguba pricinuită din culpa sa. Dacă minorul va pretinde că i-au fost pricinuite pagube de pe urma felului cum au fost administrate bunurile sale el va trebui să facă dovada împotriva concluziilor la care a ajuns autoritatea tutelară care a dat descărcarea.

depending on the circumstances. If the guardian authority does not establish the annual amount, any expenses made by the guardian for the minor cannot be covered by the minor's incomes and goods, but will be supported by him.

c) the obligation to deposit certain money amounts and the minor's valuable papers at a keeping house (art. 131, paragraph 1 of Family Code). As it results from the stipulations of art. 131, paragraph 1 of Family Code, the guardian has the obligation to deposit the money amounts that cross the needs of administrating the minor's goods and valuable papers at a state keeping house. By instituting this obligation, the legislator wanted both to avoid the situation where the guardian spends the money amounts, if he kept them, and also the capitalization of these amounts because, by depositing them at a state keeping house, the respective amounts produce interests to which the minor has rights.

d) the obligation to present the yearly observation (art. 134, paragraph 1 of Family Code). The guardian has to present every year to the guardian authorities observations regarding the administration of the child's goods (art. 134, paragraph 1 of Family Code). As the second paragraph of art. 134 of Family Code stipulates, the observation will be presented to the guardian authority in a 30 days term since the end of the calendar year. The presentation of the observations is justified by the fact they allow to find out whether the guardian caused damages to the minor's patrimony or not, and thus it is determined whether and how much of his responsibility is committed. The guardian authority has to check the calculations and to decide if they are real or not. If they are not real, the stipulations of art. 135 of Family Code will be applied and the guardian authority discharges the guardian. The discharge does not represent for the guardian a definitive discharge, but he remains responsible for the damage caused because of him. If the minor pretends there were damages because of the manner his goods were administrated, he has to bring the proof against the conclusions of the guardian authority at the discharge time.

e) the obligation to present general

e) *obligatia de a prezenta dări de seamă generale* (art. 140 alin. 1 Codul familiei). În termen de cel mult 30 de zile de la data încetării tutelei, tutorele are obligația de a prezenta autorității tutelare o dare de seamă generală. După predarea bunurilor, verificarea socotelilor și aprobarea lor autoritatea tutelară va da tutorelui descărcare de gestiune sa (art. 141 alin. 1 Codul familiei). Nici această descărcare de gestiune nu constituie pentru tutore o descărcare definitivă, acesta fiind răspunzător pentru paguba pricinuită din culpa sa (art. 141 alin. 2 Codul familiei).

Pentru situația în care autoritatea tutelară a acordat descărcare de gestiune sarcina de a dovedi paguba împotriva concluziilor la care s-a oprit autoritatea tutelară va reveni reclamantului în acțiunea de reparare. Dacă însă, darea de seamă generală nu a fost prezentată, neobținându-se deci descărcarea de gestiune, tutorele va trebui să facă dovada că paguba nu a fost pricinuită.

3. Răspunderea tutorelui

În ipoteza în care tutorele nu își îndeplinește mulțumitor sarcina ori săvârșește un abuz, o neglijență gravă sau fapte care îl fac nevrednic de a fi tutore art. 138 alin. 2 Codul familiei prevede posibilitatea îndepărtării lui de la tutelă.

Alături de această sancțiune specifică nepatrimonială se va putea angaja răspunderea civilă a tutorelui dacă urmare a neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor sale a cauzat minorului un prejudiciu. Răspunderea sa va fi angajată după regulile răspunderii civile delictuale (art. 998-999 C. civ.) fiind o răspundere pentru fapta proprie. Tutorele va răspunde pentru paguba pricinuită prin culpa sa chiar dacă autoritatea tutelară a dat acestuia descărcare de gestiune (art. 142 alin. 2 Codul familiei).

Răspunderea tutorelui va fi angajată indiferent dacă prejudiciu a fost cauzat prin acte juridice în care minorul lipsit de capacitate de exercițiu a fost reprezentat de

observations (art. 140, paragraph 1 of Family Code). In a maximum 30 days term since the guardianship stops, the guardian has the obligation to present to the guardian authority a general observation. After handing over the goods, the checking of the calculations and their approval, the guardian authority will give to the guardian a discharge from his financial administration (art. 141, paragraph 1 of Family Code). This discharge from the financial administration does not represent a definitive discharge for the guardian and he will be responsible for the damage caused because of him (art. 141, paragraph 2 of Family Code).

For the situation where the guardian authority granted a discharge from the financial administration, the task to prove the damage against the conclusions of the guardian authority belongs to the plaintiff in the repairing action. But, if the general consideration is not presented, so the discharge of the financial administration is not obtained, the guardian has to prove that the damage was not caused.

3. The Guardian's Responsibility

If the guardian does not accomplish satisfactorily his task or accomplishes an abuse, a serious negligence or actions that make him unworthy of being a guardian, art. 138, paragraph 2 of Family Code stipulates the possibility to estrange him from the guardianship.

Beside this specific non-patrimonial sanction, we can add the guardian's civil responsibility if, as a consequence of non-accomplishing or accomplishing non-correspondingly his attributions, he caused a prejudice to the minor. His responsibility will be added according the rules of the criminal civil responsibility rules (art. 998-999 of Civil Code), being a responsibility for his own act. The guardian will be responsible for the damaged caused because of him even if the guardian authority gave him a discharge from the financial administration (art. 142, paragraph 2 of Family Code).

The guardian's responsibility will be

tutore sau care i-au fost încuviințate de tutore minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă. De asemenea, răspunderea tutorelui va fi angajată, în măsura în care se reține o culpă a acestuia, și în cazul în care actele juridice pe care le-a încheiat i-au fost încuviințate de autoritatea tutelară⁵.

Tutorele poate răspunde și penal în situația în care în timpul administrării a cauzat minorului o pagubă cu rea-credință astfel că fapta sa întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de gestiune frauduloasă (art. 214 C. pen.).

Bibliografie:

1. T. Bodoașcă, *Dreptul familiei*, Editura All Beck, București, 2005;
2. T. Bodoașcă, *Contribuții la studiul condițiilor în care poate fi instituită tutela copilului în reglementarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, în „Dreptul”, nr. 3/2005;
3. I. P. Filipescu, *Tratat de dreptul familiei*, Ediția a V-a, Editura All Beck, București, 2000;
4. E. A. Barasch, I. Nestor, S. Zilberstein, *Ocrotirea părintească în Rudenia în dreptul Republicii Socialiste România*, Editura Academiei, București, 1966;
5. T. R. Popescu, *Dreptul familiei*, Tratat, vol. II, Ediție revăzută, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1965.

added whether the prejudice was caused by judicial acts where the minor having no exertion ability was represented by the guardian or that were agreed by the guardian to the minor having a restraint exertion ability. Also, the guardian's responsibility will be added if his guilt is retained and if the juridical acts he contracted were agreed by the guardian authority¹⁰.

The guardian may also be criminally responsible if, during the administration, he caused to the minor a dishonest damage so his action contains the constitutive elements of the fraudulent financial administration crime (art. 214 of Criminal Code).

Bibliography:

1. T. Bodoașcă, *Family Law*, All Beck Press, Bucharest, 2005;
2. T. Bodoașcă, *Contributions to Studying the Conditions where We Could Institute the Child's Guardianship in Regulation of Law no. 272/2004 regarding Protecting and Promoting the Child's Rights*, in „Law”, no. 3/2005;
3. I. P. Filipescu, *Family Law Treaty*, 5th Edition, All Beck Press, Bucharest, 2000;
4. E. A. Barasch, I. Nestor, S. Zilberstein, *Parental Protection in Kinship in Law of Romanian Socialist Republic*, Academy Press, Bucharest, 1966;
5. T. R. Popescu, *Family Code. Treaty*, vol. II, Reviewed Edition, Didactic and Pedagogical Press, Bucharest, 1965.

¹ T. Bodoașcă, *Dreptul familiei*, Editura All Beck, București, 2005, p. 651.

² T. Bodoașcă, *Contribuții la studiul condițiilor în care poate fi instituită tutela copilului în reglementarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, în „Dreptul”, nr. 3/2005, p. 53.

³ I. P. Filipescu, *Tratat de dreptul familiei*, Ediția a V-a, Editura All Beck, București, 2000, p. 554.

⁴ E. A. Barasch, I. Nestor, S. Zilberstein, *Ocrotirea părintească în Rudenia în dreptul Republicii Socialiste România*, Editura Academiei, București, 1966, p. 179

⁵ T. R. Popescu, *Dreptul familiei*. Tratat, vol. II, Ediție revăzută, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1965, p. 327.

⁶ T. Bodoașcă, *Family Law*, All Beck Press, Bucharest, 2005, p. 651.

⁷ T. Bodoașcă, *Contributions to Studying the Conditions where We Could Institute the Child's Guardianship in Regulation of Law no. 272/2004 regarding Protecting and Promoting the Child's Rights*, in „Law”, no. 3/2005, p. 53.

⁸ I. P. Filipescu, *Family Law Treaty*, 5th Edition, All Beck Press, Bucharest, 2000, p. 554.

⁹ E. A. Barasch, I. Nestor, S. Zilberstein, *Parental Protection in Kinship in Law of Romanian Socialist Republic*, Academy Press, Bucharest, 1966, p. 179

¹⁰ T. R. Popescu, *Family Code. Treaty*, vol. II, Reviewed Edition, Didactic and Pedagogical Press, Bucharest, 1965, p. 327.